

اته نیایی

نهبوونی پێوهندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان و ته‌نیایی، وزه و توانای له‌بیرمانی مرۆف لاواز ده‌کهن (زه‌ینکۆیری په‌رپێده‌ده‌ن).

مرۆف بوونه‌هریکی کۆمه‌لایه‌تییه و پێوستیه‌کی سرووشتییه، که ئه‌ندامی کۆمه‌لگه یان کۆمه‌له‌یه‌ک بێ. گرینگبون و به‌ بایه‌خبوونی مرۆف بۆ مرۆفه‌کانی ده‌وربه‌ری پرسیکی پربایه‌خه. ئیمه پێوستمان به‌ یه‌ککه، که له‌ سه‌ر بایه‌ته‌ گرینگه‌کان قسه‌ی بۆ یه‌کین. رهنگه‌ مرۆف دۆستی زۆری هه‌ین، به‌لام هه‌ست به‌ ته‌نیایی بکات. هه‌ستی ته‌نیایی، رهنگه‌ کورتماوه یان درێژخایه‌ن بێ. رهنگه‌ مرۆفه‌ لاو و هه‌روه‌ها به‌سالداجوو‌مکانیش له‌ چنگی ته‌نیاییدا بنائین. نه‌گه‌رچی ته‌نیایی دیاره‌یه‌کی گه‌شتیه، به‌لام قسه‌کردن له‌ سه‌ر نه‌و بایه‌ته‌ کاریکی ئاسان نییه.

په‌رانی هه‌ودا‌کانی بیرتێژی و ده‌ره‌که‌وتنی زه‌ینکۆیری

بیرتێژی و له‌سه‌ر هه‌ستبوونی زه‌ین، له‌ نهبوونی پێوهندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کاندا خه‌راتر و به‌ په‌له‌تر له‌ دۆخی ئاسایی لاواز ده‌ین. مه‌زنده‌ ده‌کریت، که ته‌نیایی تووشبوون به‌ نه‌خۆشی له‌بیرچوونه‌وه زیاتر بکات. قسه‌کردن و گۆرینه‌وه‌ی بیرورا و هه‌روه‌ها پێوهندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له‌ ئاستیکی مامناو‌ه‌ندیدا بۆ مرۆف به‌ سوودن. ئه‌وان، سه‌لامه‌تی مێشک په‌رپێده‌ده‌ن، توانای له‌بیرمانی مرۆف و بیرتێژی و هه‌روه‌ها کۆکردنه‌وه‌ی وشه‌یاری زیاتر ده‌کهن.

رهنگه‌ نه‌و فاکته‌رانه‌ی خواره‌وه سه‌رچاوه و ما‌که‌ی ته‌نیایی بن

قوناخی تازه‌ی ژیان

نهبوونی رایه‌له‌که‌ی پێوهندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کان

خه‌مۆکی، دلقه‌بزی (دلته‌نگی) و کیشه و دژوارییه‌کانی خویندن

نهبوونی متمان‌ه و باوه‌ر

کارتیکه‌ری په‌راویزه‌رخان، هه‌لاواردن و کرده‌وه راسیسته‌تییه‌کان

ناو‌مییدی و بێ

تایه‌تمه‌ندییه سرووشتی و که‌سییه‌کان (شه‌رمی، هه‌ستیاری)

بێ ره‌گ و ریشه‌بوون- هه‌ستی گرینه‌دراو‌بوون به‌ هیچ ناوه‌ند و شوینیک، هیچ شوینیک به‌ مالی خۆی نازانیت و ئارام ناگرێ

لاوازیبوونی ئاستی زمان زانین

نه‌گه‌ر هه‌ست به‌ ته‌نیایی ده‌که‌یت و خوازیاریت له‌ گه‌ل که‌سه‌یدا قسه‌ بکه‌ی، پێوه‌ندی به‌ ژماره‌ی ته‌له‌فونیک بگه‌ره، که تایه‌ت به‌ قه‌یرانه‌کانه و پانتایی و لات داده‌پوشی. ئه‌و خزمه‌تگوزارییه به‌خۆراییه (پاره‌ی ناوی) و نرخه‌ی به‌کاره‌ینانی ته‌له‌فون به‌ گویره‌ی شیره‌که‌ته‌کانه

نه‌گه‌ر له‌ بارودۆخیکی دژوار و کوتوپردای، پێوه‌ندی به‌ژماره‌ ته‌له‌فونیک (112) بکه، که تایه‌ت به‌ کاتی قه‌یران و ته‌نگانه‌یه

نه‌گه‌ر خوازیاری په‌یدا‌کردنی دۆست و هاو‌رێت، پێوه‌ندی به‌ خاچی سوور فینله‌ند و به‌شی رایه‌له‌که‌ی دۆستایه‌تی بکه، که لینکه‌ی ئه‌مه‌یه

